

دعای معروف به یستشیر

سید بن طاوس در مهج الدعوات از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام نقل کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله این دعا را تعلیم من نمود و امر کرد مرا که برای هر شدت و رخا این دعا را بخوانم و تعلیم نمایم به خلیفه بعد از خود و ترک نمایم این دعا را تا حق تعالی را ملاقات نمایم و فرمود که یا علی هر صبح و شام این دعا را بخوان که گنجی است از گنجهای عرش الهی پس ابی بن کعب التماس کرد که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فضیلت این دعا را بیان فرماید حضرت بعضی از ثواب بسیار آنرا فرمود هر که طالبست رجوع به کتاب مهج نماید و دعا این است:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ، الْمُدَبِّرُ بِلَا وَزِيرٍ،

ستایش مخصوص خدایی است که نیست معبودی جز او پادشاه بر حق آشکار آن مدبری که وزیر و کمک کاری ندارد

وَلَا خَلْقٍ مِنْ عِبَادِهِ يَسْتَشِيرُ، الْأَوَّلُ غَيْرُ مَوْصُوفٍ، وَالْبَاقِي بَعْدَ فَنَاءِ الْخَلْقِ،

و نه با مخلوقی از بندگانش مشورت کند، آغازی که به وصف درنیاید و آنکه پس از فنای خلق

الْعَظِيمِ الرَّبُّوبِيَّةِ، نُورِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ، وَفَاطِرُهُمَا وَمُبْتَدِعُهُمَا،

باقی است آن خدایی که مقام ربوبیتش بس بزرگ است روشنی آسمانها و زمینها و آفریننده آنهاست و پدید آورنده آنهاست

بِغَيْرِ عَمَدٍ خَلَقَهُمَا، وَفَتَقَهُمَا فَتَقًا، فَقَامَتِ السَّمَوَاتُ طَائِعَاتٍ بِأَمْرِهِ،

بدون پایه و ستون آنها را آفرید و به نحو خاصی آنها را از هم گشود پس آسمانها مطیعانه به امرش ایستادند

وَاسْتَقَرَّتِ الْأَرْضُونَ بِأَوْتَادِهَا فَوْقَ الْمَاءِ، ثُمَّ عَلَا رَبُّنَا فِي السَّمَوَاتِ الْعُلَى، الرَّحْمَنُ

و زمینها نیز با میخهایش (کوهها) بر زیر آب مستقر شدند سپس برآمد پروردگار ما در آسمانهای بلند آن بخشاینده

عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى، لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

که بر عرش مستولی است از آن اوست هر چه در آسمانها و هر چه در زمین

وَمَا بَدَيْتُهُمَا وَمَاتِحَتِ الثَّرَى، فَأَنَا أَشْهَدُ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا رَافِعَ لِمَا وَضَعْتَ،

و هر چه مابین آن دو و آنچه در زیر کره خاک است پس من گواهی دهم که براستی تویی خدایی که هر چه را پست کردی کسی بلندش نتواند کرد

وَلَا وَاضِعَ لِمَا رَفَعْتَ، وَلَا مُعِزِّمَنْ أَدَلَّتْ، وَلَا مُدِلِّ لِمَنْ

و هر چه را بلند کردی کسش پست نتواند کرد هر که را خوار کردی کسش عزت نتوان داد

أَعَزَّزْتَ، وَلَا مَانِعَ لِمَا أُعْطِيَتْ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ،

و هر که را عزت دادی کسی خوارش نتواند آنچه را دادی جلوگیر ندارد و آنچه را جلوگیری کردی کسی نتواند بدهد و تویی خدایی که معبودی جز تو نیست

كُنْتَ إِذْ لَمْ تَكُنْ سَمَاءٌ مَبْنِيَّةٌ، وَلَا أَرْضٌ مَدْحِيَّةٌ، وَلَا شَمْسٌ مُضِيَّةٌ،

بودی تو هنگامی که نه آسمان ساخته‌ای بود و نه زمین گسترده‌ای و نه خورشید درخشنده‌ای

وَلَا لَيْلٌ مُّظْمٍ، وَلَا نَهَارٌ مُّضِيٌّ، وَلَا بَحْرٌ مُّجِيٌّ، وَلَا جَبَلٌ رَاسٍ، وَلَا نَجْمٌ سَارٍ،

و نه شب تاریک کننده‌ای و نه روز روشنی دهنده‌ای و نه دریای مواجی و نه کوه استواری و نه ستاره سیر کننده‌ای

وَلَا قَمَرٌ، مُنِيرٌ وَلَا رِيحٌ تَهْبٌ، وَلَا سَحَابٌ يَسْكُبُ، وَلَا بَرْقٌ يَلْمَعُ،

و نه ماه تابناک و نه بادی وزان و نه ابری بارنده و نه برقی درخشنده

وَلَا رَعْدٌ يُسْبِجُ، وَلَا رُوحٌ تَنْفَسُ، وَلَا طَائِرٌ يَطِيرُ، وَلَا نَارٌ تَتَوَقَّدُ،

و نه رعدی به تسبیح غرنده و نه جانی که دم زند و نه پرنده‌ای که پرواز کند و نه آتشی که روشن گردد

وَلَا مَاءٌ يَطْرُدُ، كُنْتَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ، وَكَوْنْتَ كُلِّ شَيْءٍ، وَقَدَرْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ،

و نه آبی که روان گردد بودی تو پیش از هر چیز و همه را تو هستی دادی و بر هر چیز قادر و توانا

وَابْتَدَعْتَ كُلِّ شَيْءٍ، وَأَغْنَيْتَ وَأَفْقَرْتَ، وَأَمَّتَّ وَأَحْيَيْتَ، وَأَضْحَكْتَ

گشتی همه اشیاء را تو پدید آوردی توانگر کنی و فقیر گردانی و بمیرانی و زنده کنی و بخندانی و

وَأَبْكَيْتَ، وَعَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَيْتَ، فَتَبَارَكْتَ يَا اللَّهُ وَتَعَالَيْتَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي

بگریانی و بر عرش مستولی هستی پس منزهی تو ای خدا و برتری، تویی خدایی که

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْخَلَّاقُ الْمُعِينُ، أَمْرُكَ غَالِبٌ، وَعِلْمُكَ نَافِذٌ، وَكَيْدُكَ غَرِيبٌ،

معبودی جز تو نیست آن آفریننده مددکار فرمانت پیروز و دانشت نافذ و کید و مکر عجیب و غریب

وَوَعْدُكَ صَادِقٌ، وَقَوْلُكَ حَقٌّ، وَحُكْمُكَ عَدْلٌ، وَكَلَامُكَ هُدًى، وَوَحْيُكَ

و وعدهات راست و گفتارت درست و حکمت عدل و داد و کلامت هدایت و ارشاد و وحیت

نُورٌ، وَرَحْمَتُكَ وَاسِعَةٌ، وَعَفْوُكَ عَظِيمٌ، وَفَضْلُكَ كَثِيرٌ، وَعَطَاؤُكَ جَزِيلٌ،

نور و رحمت پهنآور و گذشتت بس بزرگ و فضل و کرمت بسیار

وَحَبْلُكَ مَتِينٌ، وَإِمَّاكَانُكَ عَتِيدٌ، وَجَارُكَ عَزِيزٌ، وَبَأْسُكَ شَدِيدٌ،

و رشته تو مسل به تو محکم و امکان (وسائل جور کردن) تو مهیا است پناهنده به تو نیرومند و انتقام و کيفرت

سخت

وَمَكْرُكَ مَكِيدٌ، أَنْتَ يَا رَبِّ مَوْضِعُ كُلِّ شَكْوَى، حَاضِرُ كُلِّ مَلَأٍ، وَشَاهِدُ

و مکر و کیدت زیرکانه است تو ای پروردگار من مرجع هر شکایت و حاضر در هر انجمن و مطلع

كُلِّ نَجْوَى، مُنْتَهَى كُلِّ حَاجَةٍ، مُفَرِّجُ كُلِّ حُزْنٍ، غِنَى كُلِّ مِسْكِينٍ، حِصْنُ كُلِّ

از هر سخن درگوشی، حد نهایی هر حاجت، برطرف کننده هر اندوه، توانگری هر بینا، دژ محکم هر فراری،

هَارِبٍ، أَمَانُ كُلِّ خَائِفٍ، حُرْزُ الضُّعْفَاءِ، كَنْزُ الْفُقَرَاءِ، مُفَرِّجُ الْغَمِّاءِ،

امان بخش هر ترسناک، پناهگاه ضعیفان، گنج فقیران، غمگشای غمزدگان

مُعِينُ الصَّالِحِينَ، ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّنَا، لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، تَكْفِي مِنْ عِبَادِكَ مَنْ تَوَكَّلَ

یاور نیکان و نیکرفتارانی این است خدا پروردگار ما که معبودی جز او نیست هر بنده‌ای از بندگانت که بر تو

توکل کند

عَلَيْكَ، وَأَنْتَ جَارٌ مَنْ لَا ذَبِكَ، وَتَضَرَّعَ إِلَيْكَ عِصْمَةٌ مِنْ اعْتَصَمَ بِكَ نَاصِرٌ مَنْ انْتَصَرَ بِكَ

او را کفایت کنی و تویی پناه کسی که به تو پناه آورد و تضرع و زاری به درگاهت کند، نگهدار آنی که از تو

نگهداری خواهد و یار آنی که از تو یاری طلبد،

تَعْفِرُ الذُّنُوبَ لِمَنِ اسْتَغْفَرَكَ جَبَّارُ الْجَبَابِرَةِ، عَظِيمُ

بیمارزی گناهان کسی را که از تو آمرزش خواهد، مسلط بر همه گردنکشان برتر (از همه) برتران بزرگ

الْعُظْمَاءِ، كَبِيرِ الْكُبَرَاءِ، سَيِّدِ السَّادَاتِ، مَوْلَى الْمَوْلَى،

همه بزرگان آقای آقایان سرور سروران دادرس دادخواهان

صَرِيحُ الْمُسْتَضْرِحِينَ، مُنْقِصُ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ، مُجِيبُ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ، أَسْمَعُ السَّامِعِينَ

غمزدای غمندگان اجابت کننده دعای درماندگان شنواترین شنوندگان

أَبْصَرُ النَّاطِرِينَ، أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ، أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ،

بیناترین بینایان عادلترین حاکمان سریعترین حسابگران

أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ، خَيْرُ الْغَافِرِينَ، قَاضِي حَوَائِجِ الْمُؤْمِنِينَ، مُغِيثُ الصَّالِحِينَ،

مهربانترین مهربانان بهترین آمرزندگان برآورنده حاجات مؤمنان و فریادرس نیکان و شایستگان

أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، رَبُّ الْعَالَمِينَ أَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ،

تویی خدایی که معبودی جز تو نیست ای پروردگار جهانیان تویی آفریننده و منم آفریده شده

وَأَنْتَ الْمَالِكُ وَأَنَا الْمَمْلُوكُ، وَأَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْعَبْدُ، وَأَنْتَ الرَّازِقُ

تویی مالک و منم مملوک تویی پروردگار و منم بنده تویی روزی ده

وَأَنَا الْمُرْزُوقُ، وَأَنْتَ الْمُعْطَى وَأَنَا السَّائِلُ، وَأَنْتَ الْجَوَادُ وَأَنَا الْبَخِيلُ،

و منم روزی خور تویی دهنده و منم خواهنده تویی بخشنده و منم بخیل و خسیس

وَأَنْتَ الْقَوِيُّ وَأَنَا الضَّعِيفُ، وَأَنْتَ الْعَزِيزُ وَأَنَا الذَّلِيلُ، وَأَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنَا الْفَقِيرُ،

تویی نیرومند و منم بنده ناتوان تویی عزیز و منم زبون و ذلیل تویی توانگر و منم گدای نیازمند

وَأَنْتَ السَّيِّدُ وَأَنَا الْعَبْدُ، وَأَنْتَ الْغَافِرُ وَأَنَا الْمُسِيءُ، وَأَنْتَ الْعَالِمُ

تویی آقا و منم بنده تویی آمرزنده و منم بدکار (شرمنده) تویی دانا و منم نادان،

وَأَنَا الْجَاهِلُ، وَأَنْتَ الْحَكِيمُ وَأَنَا الْعَجُولُ، وَأَنْتَ الرَّحْمَنُ وَأَنَا الْمَرْحُومُ،

تویی بردبار و منم شتاب کار تویی بخشاینده و منم مستوجب رحمت

وَأَنْتَ الْمُعَافِي وَأَنَا الْمُبْتَلَى، وَأَنْتَ الْمُجِيبُ وَأَنَا الْمُصْطَرُّ، وَأَنَا أَشْهَدُ بِأَنَّكَ

تویی عافیت بخش و منم (بنده) گرفتار تویی اجابت کننده و منم بنده درمانده و من گواهی دهم که براستی

أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْمُعْطَى عِبَادَكَ بِلا سَوْأَلٍ، وَأَشْهَدُ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الْوَاحِدُ

تویی خدایی که معبودی جز تو نیست به بندگانت بدون سؤال عطا کنی و گواهی دهم که براستی تویی خدای
یگانه

الْأَحَدُ الْمُتَفَرِّدُ الصَّمَدُ الْفَرْدُ، وَالْيَاكُوفُ الْمَصِيرُ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ

یکتای تنهای بی نیاز فرد، و بازگشت همه بسوی تو است و درود خدا بر محمد و اهل بیت

الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ، وَاعْفِرْ لِي ذُنُوبِي، وَاسْتُرْ عَلَيَّ عِيُوبِي، وَافْتَحْ لِي مِنْ لَدُنْكَ

پاک و پاکیزه اش باد و بیامرزد گناهانم را و بپوشان بر من عیبهایم را و باز کن برای من از نزد خود

رَحْمَةً، وَرِزْقًا وَاسِعًا، يَا رَحِمَ الرَّاحِمِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ،

دری از رحمت و روزی فراخ ای مهربانترین مهربانان و حمد مخصوص پروردگار جهانیان است

وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.

بس است ما را خدا و نیکو و کیلی است و جنبش و نیرویی نیست مگر به خدای والای بزرگ.